

min kirjoittaa, kun on kerran oma lehti? — Niin miksi, sanokaapas ollut? missä on vika?

El. Joka ei ole kanssamme, se on meitä vastaan.
Siinä aikaa kun me luolottelemme kasvattamamme lapsia puoluettomasti, tuumistamme silmämme sille tosiasialle, että porvarilliset laitokset, etupäässä koulut eivät suinkaan sitä tee puoluettomasti, vaan niissä koetetaan ktkkää pois työlläislapsista synnyttäminen luokkaviha ja istuttua porvarillista maailmankatsomusta.

Ulkomailla on ruvettu lasten kasvattamista pitämään erittäin tärkeänä tekijänä luokkataistelussa. Kaikkien pisimmälle tällä alalla on päästy Saksassa.

Siellä kommunistinen Nuorisoliitto tekee laajakantoista lasten järjestötyötä. Lapella on oma keskusjohtonsakin. Kommunistische Kindergrupp'ja (Kommunistisia lastenryhmiä) on Saksassa 350, joissa on yhteensä 30,000 lasta. Kindergrupp'illa on oma lehtensä nimellä "Der Junge Genosse" (Nuori toveri), joka ilmestyy kahdesti kuussa. Lapsit itse sitä toimittavat, itse siihen kirjoittavat ja muutenkin itse hoitavat koko järjestönsä Nuorisoliiton siipien suojassa. Heinäkun 22 p:nä oli heillä koko maata käsittävä lastenryhmien konferenssi Suhlissa. Kokoukseen oli saapunut 800 lasta eri puolilta maata.

Huomaamme jo siitä, miten suuri merkitys lasten järjestöille annetaan, että konferenssin oli lähettinyt edustajansa Komm. Nuorisointernationalen toimeenpaneva komitea. Saksan Kommunistinen Puolue, Saksan Kommunistinen Nuorisoliitto sekä useat ulkomaalaiset Nuorisoliitot.

Työjärjestyksessä ensimmäisenä oli kysymys: Mikä tähden meillä on kommunistiset työryhmät? Kysymyksen alustaja, pikkupoika Fritz Bilon, selosti, että lasten ryhmässä me opimme taistelemaan ristiriitämme vastaan ja että meistä tulisi kelpoisia miehiä ja naisia siihen Saksanmaahan, jonka me, kapitalismin kukistettuna tulemme järjestämään työlläis- ja talonpoikaivaltioiksi.

Kaikkien ensimmäin antoi pienille alvoille tuumimisen aihetta kysymys: "Taistelu koulussa". Ei siksi, että olisi ilmennyt erimielisyyttä taistelun välttämättömyydestä, vaan siksi, että

se oli tuottanut heille suurinta vastusta. He kertoivat, kuinka opettaja oli suuttunut, kun he kieltäytyivät laulamasta sofaisia, isänmaallisia ylistyslauluja, ja kuinka heitä rangailtiin, kun he lehtelivät koulussa kauppaavat y. m. Pieni toveri Bauer puhui: Me emme ole ensinkään tyytyväisiä kouluun. Vielä riippuvat keisarinkuvat seinillä ja työlläisten aivot täytetään uskonnollisella moskalilla. Historian tunnollakin tahdotaan meitä pettää. Me emme tahdo koulussa enää kuulla vanhoja satuja hyvästä jumalasta, joka kaikista niin hellää hualta pitää, kun ei se kuitenkaan näytä työlläisistä huolehtivan. Emmekä me tahdo kuulla puhuttavan hyvistä maanisista ja äidelistä, jotka köyhille niin paljon hyvää tekevät. Me tahdomme kyllä oppia, paljon oppia, mutta ilman patukkaa. Ja me tahdomme koulussa kuulla puhuttavan, kuka työlläiset kalkissa maissa liittyvät yhteen ja taistelevat. Me tahdomme koulussa oppia siten, että meistä tulisi työlläisvaltion kunnollisia työntekijöitä. Meidän on agitatorattava kaikki luokkatoverit yhteen niin voimme on suuri. Olemme jo sinne tänne perustaneet koulu-neuvostoja, jotka esittävät vanhempien neuvostolle toivomuksiamme.

Puhuja kehoitti toveriltaan jokaisesta yhteentörmäyksestä opettajien kanssa ottamaan vaan nutta oppia taisteluun. Taistelu opettajan kanssa on luokkataistelua, jota ei saa pelätä, vaan sen täytyy kannustaa aina eteenpäin. Yksimielisesti kokous yhtyi loppulauseeseen: "Luokkataistelu koulussa on vaikeinta, mutta tärkeintä."

Viimeisenä keskusteltiin Venäjän avuttuksesta. Innostus oli suuri. Päätettiin alkaa taas kova työ näinhäidän lieventämiseksi.

Aleksandra Kollontay

Venäjän naispuolisista vallankumouksellisista on Aleksandra Michalovna Kollontaylla yksi kaikkein huomattavimmista asemista. Hän kuuluu Venäjän parhaimpiin poliittisiin puuttajiin ja kirjailijoihin. Laajaan, monipuoliseen sivistykseen yhtyy hänessä vortansa vailla olevat lahjat, suuri hienotunteisuus ja harvinaisen viihtäjä.

jonka antoi Neuvosto-tasavalta ja marraskuun vallankumous. Tällainen on asiainlta yhtäältä, ja toisaalta on puolueen edessä naisen kasvattaminen aktiivista luovaa työtä varten.

Kaikkissa kapitalistisissa maissa nousee kommunististen puolueiden eteen uusi tehtävä: ei vain naisten mukaan saattaminen riveihinsä yhteistä taistelua varten miehen rinnalla, vaan sen ohella heidän saattamisensa osallisiksi toimintaan ja velvollisuuskseen, jotka ovat oman poistamaan heidän entisen toimeentuloensa, kasvattamaan ja luultamaan heissä uutta luovaa voimaa, toimintahaluista tahtoa, uskoa itseensä. Tov. Zetkin oli oikeassa, sattuvasti allekirjautensa sen, että me tarvitsemme työlläispuolueen aloitetta ja luovaa voimaa puolueen edistymisen nopeuttamiseksi ja sen elämän rikastuttamiseksi varten. Teidän edessämme, toverit, on Venäjän esimerkki, jossa me olemme järjestäneet erikoisen komitean, jossa miehet ja naiset yhdessä työskentelevät — ollen ensiksi mainittuja välttävättä useinkin liian niukasti. Me koetamme kasvattaa heissä tietoisuutta siitä että niidenkin tehtävien suorittaminen kuuluu heidän puoluevelvollisuutensa piiriin. Näinä elimet eivät kulje ainoastaan toimetomina puolueen jäljessä, ei, — jollei aina, niin sangen usein kuitenkin me rikastutamme puolue-toimintaa aloittelemme. Useat kysymykset, kuten esimerkiksi kysymyksen yleisestä työvelvollisuudesta ratkaisimme me. Me olemme aina tervehtineet kaikkia suuria muutoksia Venäjän yhteiskunnallisessa ja taloudellisessa elämässä. Mutta samalla, komiteoidemme nimessä me ilmoitamme, että puolueen on myöskin otettava huomioon työlläispuolueen, erikoisvaatimukset äiteinä. Tässä suhteessa asetetaan meidän eteemme useita rajoituksia. Me muistutamme alituisen, että kommunistisessa yhteiskunnassa naisen edessä on kaksi tehtävää. Yhtäältä hänestä tulee yhä enemmän taistelujoukko, luova voima, ja toisaalta tulee hän edelleen suorittamaan äidin tehtäviä, joka antaa maailmalle uuden ja terveen sukupolven. Hän on äiti ja siinä asemassaan tulee hänen

saada nauttia koko valtion, koko yhteiskunnan suojelusta. Kokonaisessa kysymyksen sarjassa, kuten esim. entisten lakien poistamisesta sikiön hävittämisestä, taistelusta prostitutiosta vastaan, äitien suojelamisesta, kausan mielisistä, ovat aloitteet suurelta osalta lähteneet meiltä, meidän komiteoistamme. Olemmeko sen kautta vahingoittaneet neuvostorakennustoimintaa? Ei huokaitakaan. Me vain olemme rikastuttaneet sitä. Tämä se juuri onkin siltä aloitetta, josta tov. Zetkin puhui. Ja tämän vuoksi me juuri ajatteleme, että laajojen joukkojen mukaan saattamiseksi niillä koneistoilla tulee olla erikoisluonteensa, erikoiset menetelmänsä, erikoiset menetelytapansa. Niiden nojalla nainen saa määrätyn toimintavapauden ja tulee samaan aikaan ottamaan osan yleiseen toimintaan. Järjestetyt naisten liikkeen porvarillisissa maissa tulee myötävaikuttaa takapajulla olevien naisten saattamiseksi kommunismin puolelle taisteluun raskaimpina hetkinä ja sellittä heille, että naisten vapautus voidaan saavuttaa vasta köyhälistön diktatuurilla. Neuvostomaissa, missä meidän elimemme ja puolueemme ottavat osan suureen ja vaikeaan mutta välttämättömiin ja suurimerkitykselliseen uuden yhteiskuntajärjestelmän, uuden sosialistisen järjestelmän luomiseen, meidän on kannustettava työlläismiehiä ja naisia käymään taistelua kommunismin hyväksi maailmanlaajuisessa mittakavassa. (Vilkkaista kärsien taputuksia ja hyväksymisiä).

Puheenjohtaja Kolarov. — Pyydetty puheenvuorot ovat käytetyt. Keskustelu suljetaan. Nyt ryhdytään äänestykseen. Naisliikkekysymyksestä on esitetty kaksi päätöslauselmaa ja kahdet teesit. Päätöslauselma kuuluu seuraavasti:

Kommunistinaisten II Kansainvälisen konferenssin päätöslauselma kansainvälisen yhteyden luomisesta ja Kominternin Kansainvälisen Naisliikkeen tehtävistä työskentelevissä naisten keskuudessa, hyväksytty istunnossa kesäkuun 11 päivänä tov. Kollontain alustuksen sekä tov. Klara Zetkinin leppulausunnan jälkeen.

Hän polventuu vanhasta aatelistesta tilanhaltijajuruvasta. Hänen tyttärensä oli Domontovitsh. Hänen äitinsä oli suomalaisia, Uudenkaupungin piiriläisiä ja talonpoikaisia. Pietarissa syntyneenä vietti Aleksandra Kollontay lapsuutensa Muonassa. Tämä selkeä kenties selvittä hänen erikoisen kiintymyksensä Suomeen ja sen työväenliikkeeseen, mistä useat hänen mainit kirjatunnotteensaakin puhevat. (Hän se hienä panut afulle Suomessa ensimmäisen lakkorahastokeräyksen. Suom. huomautus).

Tsaaristolla Venäjällä, missä hallitus piti yllöppilaita vaarallisimpana vihollisinaan ja teki kaikensa mahdollisimman suurena määränä esittääkseen nuorison pääsemistä yliopistoon, olivat tyttökoulut kuin kilinglailisella muurilla erottetut polkakouluista. Tyttökimnaasiossa oli opetusohjelma kokonaan toinen kuin klassillisissa, jotka olivat ainoat "automaattitekevät," s. t. s. johtivat oppilansa yliopistoon. Kollontay samoinkuin joukko muita venäläisiä tyttöjä opiskeli yksityistietä ne aineet (kuten esim. klassiset kielet), joita opetettiin vain klassillisissa kimnaasioissa ja suoritti sen jälkeen matuurettitukluon. Mutta sellainenkaan ei oikeuttanut naisia Venäjällä opiskelemaan yliopistossa, minne pääsivät vain miehet. Sen vuoksi opiskeli Kollontay matematiikkaa ja kansallistaloutta Zurichin yliopistossa.

Vallankumouksellisen toimintansa — tietysti salaisen ja "laitteeman" — aloitti hän vuosina 1898—1899, jolloin hän oli yhteistoiminnassa venäläisten ja myöhemmin myös suomalaisten sosialidemokraattien kanssa. Aina vuoteen 1908 harjoitti hän toimintaansa Venäjällä, osin laillisesti marxilaisena kirjailijattarena, osin laittomasti. Joulukuussa 1908 oli hän pakotettu pakenemaan ulkomaille, syytettynä vallankumouksellisesta yllätyksestä Suomessa ja kumouksellisesta toiminnasta katonorjoilisten keskuudessa.

Kuten niin monet muut rehelliset venäläiset sosialidemokraatit luopui Kollontaykin maailmansodan puhjettua sosialipatriottisista menneistä, joihin hän lukenut 1908—1914. Heti sodan puhjettua, oleskellessaan Berliinissä, asettui hän internatsionalismin maaperälle tietämättä edes tokko hienellä venäläisten toverien pitteissä oli mitään hengenheimoai-

II Kansainvälinen Kommunistinaisten Konferenssi kehoittanut kaikkia Lännen ja Idän maiden kommunistisia puolueita 3:nä Kommunistisen Internationalen päätöksen mukaisesti valtuuttamaan naisten keskuudessa työskenteleviä komiteoita valitsemaan keskuudestaan vastuumalaisia kommunistinaisia kansainvälisiksi naiskirjeenvaihtajiksi.

Eri maiden kommunististen puolueiden naiskirjeenvaihtajien velvollisuutena on ylläpitää mahdollisuuksien mukaan alituisia, lähesti tiedonantoyhteyttä toisten maiden naiskirjeenvaihtajien kanssa, vaan pääasiallisesti — Kominternin Toimeenpanevan Komitean yhteydessä olevan Naisliikkeen kanssa.

Mainituille naiskirjeenvaihtajille annettujen tehtävien täyttämisen on mahdollinen ainoastaan sen kautta, että he saavat laajalti käyttää hyväkseen eri maiden kommunististen puolueiden tokiinleitä voimia ja välineitä, joita nämä ovat velvolliset luovuttamaan naiskirjeenvaihtajain käytettäväksi.

Kansainvälinen Naisliikkeenä pitää sääntömääräisiä naiskirjeenvaihtajien neuvotteluja kahdesti vuodessa ja tarpeen vaatiessa useammin.

Olessaan välttämässä organisatorisessa yhteydessä Kominternin Toimeenpanevan Komitean kanssa Kansainvälinen Naisliikkeenä Moskovaassa toimii sen välittömän johdon alaisena ja mitä liheisemmässä kosketuksessa kaikkien Lännen ja Idän maiden naiskirjeenvaihtajien kanssa. Erikoista huomiota kiinnittää Kansainvälinen Naisliikkeenä niihin naisköyhälistön keskuudessa työskenteleviin komiteoihin, joissa työskentele ei tapahdu riittävästi voimaperäisesti eikä ole sopivissa Kominternin johtavien periaatteiden ja päätösten kanssa. Kansainvälinen Naisliikkeenä pyrki antamaan eri maiden kommunistiselle naisten liikkeelle yhtenäisen suunnan ja huolehtimaan naisköyhälistön kansainvälisten esiintymisten järjestämisestä taistelussa diktatuurin puolesta.